

[Rager.]

ligger i Dag begge 10 pCt. under, hvad de gjorde i det Aar, da det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen selv fandt økonomisk Ligevægt, og Pristallet for Hjemmemarkedsvarene ligger kun 5 Points højere. Disse Tal afviger altsaa i Dag i deres indbyrdes Stilling overordentlig lidt fra, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mente de skulde være, for at der skulde være Ligevægstilstand.

Nu har jeg sammenlignet med 1929 paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, men det vil naturligvis ogsaa have Interesse for at bedømme Valutacentralens Virkninger at se, hvorledes Talene har været, da de i 1932 var nede i Bølgedalen. Og da var Forholdet det, at Pristallet for Eksportvarer var sunket fra 100 til 50 og for Import- og Hjemmemarkedsvarene fra 100 til 80. Der er altsaa gennem den Tid, Valutacentralen har virket, sket en Hævning af Pristallet for Eksportvarerne fra 50 til 90, af Importvarerne fra 80 til 90 og af Hjemmemarkedsvarene fra 80 til 95, altsaa en noget højere Stigning for Hjemmemarkedsvarene — for saa vidt en formel Ret for det ærede Medlem til at sige, at de industrielle Produkter er steget noget mere, men, som man ser, ganske overordentlig beskedent, slet ikke i de Dimensioner, som man skulde tro det drejede sig om, naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen taler.

Og hvis vi vil se paa en anden Ting, hvis vi vil se paa Beskæftigelsesspørgsmaalet, ja, saa ligger Forholdet saaledes, at i Dag er der beskæftiget ca. 105 000 flere organiserede Arbejdere, end der var i Gennemsnit i Aaret 1932. Dette er dog ogsaa et Tal, som har Interesse, og som har Betydning for vor Bedømmelse af Valutacentralens Virkninger.

Men jeg vil derefter ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at naar han i Dag vil lige som væge sig paa Landbrugets Vegne mod, at Valutacentralen særlig skulde anvendes til at skaffe Eksport af Landbrugsvarer, saa nytter dette intet, slet ikke, fordi det er et særligt Hensyn til Landbruget, men fordi det er et rent samfundsmæssigt Hensyn. Det er, som hele vor Samfundsökonomi ligger, en naturlig Opgave for en Valutacentral som denne i første Række at tage Hensyn til Afsætningen af de flest mulige Landbrugsprodukter. Om der i Længden skal komme en Produktionsomlægning, en Produktionsindskrænkning, alt dette kan vi jo ikke vide; men saa længe Forholdene ikke

har afklaret sig, vilde det dog være meningsløst samfundsmæssigt set ikke at sørge for, at de Kapitaler, der er investeret i Landbrugsejendomme og Landbrugsbedrifter herhjemme, bliver holdt saa godt udnyttet, som der overhovedet er Mulighed for. Derfor er det ganske naturligt, at der i meget høj Grad maa blive taget Hensyn til, og i første Række er taget Hensyn til at skaffe den størst mulige Landbrugseksport, og jeg siger, Samfundet staar sig ved i Tilfælde at købe den, selv om vi derved paa nogle Punkter skal tage flere Færdigvarer hjem, end man maatte ønske; det kan blive en Nødvendighed, hvis man derigennem kan fremme en heldig Eksport.

Men hvis jeg derefter gaar over til de forskellige Punkter i Loven, saa er der en Ting, jeg gerne maa sige først, og det er, at jeg haaber, at den meget uvillige Indstilling, som Grosserer-Societetet altid har haft over for denne Lovgivning, maa blive holdt noget tilbage ved denne Lejlighed. Jeg erkender, at Grosserer-Societetet har ikke alene Ret, men nærmest en Pligt til, ikke alene naturligvis at varetage sine egne Interesser, men ogsaa, naar Grosserer-Societetet mener, at det ødelægger Landets Interesser, at man lægger Handelen i Baand, saa at paapege dette over for Regering og Rigsdag, at protestere mod, at det sker, og over for Folket at søge at oplyse om deres Standpunkt. Men naar man derefter maa være klar over, at man ikke har kunnet trænge igennem med sine fremførte Argumenter, naar man bliver klar over, at Rigsdagen ønsker, at en Valutacentral skal opretholdes, og beslutter sig til at vedtage en Lov om det, saa bør Grosserer-Societetet loyalt medarbejde paa Gennemførelsen (*Prieme*: Har de ikke gjort det?), saaledes at Loven bliver saa god som mulig. (*Prieme*: Har de ikke gjort det?), og man maa ikke paa nogen Maade ved sin Optræden senere nærmest give Indtryk af, at man paa visse Punkter ønsker, om ikke direkte at prøve paa at sabotere, saa at prøve paa at udhule den.

Der er denne Gang i Loven givet Erhvervene Mulighed for i langt højere Grad end før at blive medbestemmende, at blive Medarbejdere, men jeg vil sige, at f. Eks. den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet om nye Importører er blevet behandlet i Grosserer-Societetet, absolut ikke har været i Aand og i Takt med det, som Rigsdagen har ønsket og ment. Og det forekommer mig ikke at være heldigt, ja, det forekommer mig egentlig ikke at være et taaleligt Forhold, at Nyimportørerne, naar alle Grossister